

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DIMARTS, 21 DE GENER DEL 1936

NUMERO 9.772

FRANQUEIG CONCERTAT

D. Eduardo Gómez-Centurión

Abogado e Inspector del Timbre del Estado

FALLECIO EL DIA 16 DEL ACTUAL

Habiendo recibido los Auxilios Espirituales

- E. P. D. -

Sus afligidos: esposa, Luisa Jordi; hermanos, Luis, José-Antonio, Fernando, Carlos, Luisa, Concepción y Angela; padres políticos; hermanos políticos; sobrinos y demás familia, al recordar a sus amistades tan dolorosa pérdida, les ruegan le tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir a los funerales que para el eterno descanso de su alma se celebrarán el próximo jueves, día 23 del corriente, a las diez de la mañana, en la iglesia parroquial de Santa Susana del Mercadal, por cuyos piadosos actos les quedarán profundamente agradecidos.

Gerona, 21 enero 1936.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE.

El Ilmo. y Revdmo. Sr. Obispo de esta Diócesis se ha dignado conceder 50 días de indulgencia en la forma acostumbrada.

DIVENDRES, A LA BISBAL

La conferència de Joaquim de Camps i Arboix

«...El moviment del 6 d'octubre no va ésser una atzagaiada, sinó una providència. No va ésser una dissort, sinó el començament d'una etapa nova més digna i més pròspera de les nostres sagrades aspiracions.»

Divendres passat, a dos quarts de nou de la vetlla, davant d'una enorme concurrència que emplenava el local de gom a gom, va donar la seva magnífica conferència a l'Ateneu Pi Margall, de La Bisbal, el nostre amic senyor Joaquim de Camps i Arboix.

Obrí l'acte, amb un breu i eloqüent discurs de presentació i elogi del conferenciant, el president de l'entitat senyor Ginesta.

Seguidament s'aixecà a parlar el senyor Camps i Arboix, el qual és acompanyat amb forts aplaudiments. Un cop acabat el discurs, comença dient que és un plaer per a ell un goig i un honor d'ésser el primer orador que després del sis d'octubre ha ocupat la tribuna de la primera entitat política del Baix Empordà.

Després per mi un orgull el de rompre el foc des de la vostra tribuna després dels quinze mesos que hem hagut de sofrir. Es refereix al temps que ha passat al marge de la llei, seguit a la seva intervenció en els dies d'octubre a Girona.

Diu que el moviment del sis d'octubre no va ésser una atzagaiada, sinó una providència. No va ésser una dissort, sinó el començament d'una etapa nova més digna i més pròspera de les nostres sagrades aspiracions.

REVOLUCIO I ANTIREVOLUCIO

És una breu història dels moments actuals i diu que, davant del panorama polític espanyol ell sent febre per dos motius: l'un, per l'ansia de la victòria que s'apropa i pel neguit de l'ús que sabrem fer de la victòria; l'altre, perquè veu que és tot un poble ferm i ardit el que està en un per Catalunya, per la República, per la Justícia Social.

Amb el triomf que obtindrem en la consulta popular del 16 de febrer — que no hi ha ningú que ens la pugui discutir, perquè ara mateix ja ens anem a construir una Espanya nova i una Espanya nostra més exemplar.

Referint-se als sectors que s'alceïn davant nostre, diu: Són totes les classes. Les dretes diuen que nosaltres som la revolució i els seus còmplices. Si, revolució que tot ho transforma, que tot ho rejuveneix, que tot ho transforma, que clama justícia, que tot ho porta a la llar i la pau al cor. Però, què és l'antirevolució? El nostre coneixement i experiència ens diu que l'antirevolució és la repressió, la manca de llibertat, el crim. És això que menys els uns tenen una taula ben parada, els altres es moren de fam.

L'antirevolució és la mort del periodista Sirval, els milers de víctimes d'Astúries, els trenta mil homes dignes i honrats que hi ha tancats en les presons d'Espanya. Els salaris de fam i els acomiadaments en massa. Això és l'antirevolució.

Amb aquesta forma de la revolució i l'antirevolució, però, es presenta la lluita. Dretes i esquerres. Dos fronts nacionals que l'un va contra l'altre, i que, si bé dona a la lluita un caràcter simplista i, per tant, més dur, respon a la força d'una realitat que per desplaçament que fos, seria preferible a les velles ficcions de la política, perquè la ficció és sempre farsa i la realitat és sempre aprofitable.

LA INCORPORACIO POLITICA DEL POBLE

La gran transcendència de l'hora present la tenim en la passió que es porta a la política, passió que ha nascut amb la República del 14 d'abril. El poble s'apassiona com mai per la política, i perquè s'hi apassiona sap que hi ha uns polítics i que n'hi ha uns altres. Sap que n'hi han de lladres i que n'hi han d'honrats. Que els uns governen per a conservar els seus privilegis i els altres, per a crear una societat cada dia més nova, més justa i més humana.

El poble sent i exigeix una política neta, austera, honrada, absent de negocis bruts i afers escandalosos.

El poble va incorporar-se a aquesta nova política en l'adveniment de la República, sentint les seves necessitats i les seves aspiracions. La República és sang de la sang, carn de

la carn del poble. Per això en el seu adveniment va plantejar tot seguit problemes vius, de cara a eliminar l'oligarquia amb sotana, l'oligarquia amb diner, l'oligarquia amb sabre, l'oligarquia caciquil. És a dir, l'oligarquia de tots els elements integranants de l'antipoble, que amb el poble no comptaven.

Es presentaren a la República tres problemes de vital interès, i la República els va resoldre, i la llibertat de consciència, l'autonomia, les reformes d'ordre social.

El senyor Camps i Arboix comenta l'horgament l'obra realitzada pel Govern del primer bienni i després la compara amb la dels altres governs que ha patit Espanya durant aquests darrers temps. La República té dos períodes ben definits: un període de construcció i un període de destrucció.

Si bé és veritat que tota l'obra de les Constituents ha estat desfeta per les dretes reaccionàries del segon bienni, destruït les lleis de protecció i de justícia per les lleis de favor i de privilegi, no menys ho és que quan tornem a fer ús de la victòria — no ja a Catalunya, sinó a tot Espanya — tornarem a reconstruir tota aquella obra destruïda, instal·lant la República amb l'esperança millor del nostre esperit. El restabliment de la República, però, ha d'ésser a tenor d'unes fórmules ràpides i taxatives, que són les que exigeixen els nostres dies. El nou Govern d'esquerra ha de resoldre amb tota urgència, no deixant passar temps i més temps, els seus problemes, si no vol defraudar el poble.

Al·ludeix el manifest del Front Popular, i diu que s'ha de posar a la pràctica amb rapidesa, sense perdre temps, perquè els nostres problemes són inajornables.

Diu que tenim dos principis essencials que mereixen una atenció especial dels nostres governants: són els que fan referència a la defensa de la Democràcia i els que fan referència a la creació d'una nova economia.

LA DEFENSA DE LA DEMOCRACIA

La defensa de la Democràcia ha d'ésser l'Estat fort, potent, que ha de defensar-se del seu enemic secular, que és el feixisme.

[La primera preocupació del nou Govern d'esquerra ha d'ésser la creació de l'Estat democràtic, font de pau i de progrés, i restablir la legislació social en tota la puresa dels seus principis.

Hem de voler un Estat fort que harmonitzi l'autoritat i la llibertat. L'Estat democràtic, font de riquesa, ha de viure fort tant com hi hagi a Itàlia un Mussolini i a Alemanya un Hitler.

El distingit conferenciant fa una apologia clara i concreta de la Democràcia i ataca el feixisme, estent-se en grans consideracions sobre ambdues formes de Govern.

En el transcurs d'aquest relat el conferenciant al·ludeix un Congrés internacional celebrat a Amsterdam, en el qual varen parlar-hi, exposant cadascú llur tesi doctrinal. Jaurès i Bebel.

Després, referint-se a allò exposat pels dos polítics al·ludits, diu que hem vist com, sortosament, després de tants anys, s'han rectificat les tàctiques dels partits de classe.

L'orador es congratula de la unió de les esquerres amb els partits obrers i diu que això ha de fer meditar a totes aquelles potències absolutistes i feixistitzants que encara avui s'aguanten a Europa.

El poble té confiança en els Governos democràtics — diu l'orador — perquè resolen problemes de cara al poble. Entre els governs que esmenta com a exemple, al·ludeix el de la Generalitat, el qual té en el seu haver la llei de Contractes de Conreu, etc.

L'orador propugna i detalla les mesures protectores de la democràcia, referint-se, especialment a la nul·litat dels acords de les comissions gestores municipals per la seva formació anticonstitucional, i com a escarment general a tots els que, en

el successiu, volguessin detentar les funcions de l'organisme que tenien una impopularitat, i això mateix, propugna per la unificació de jurisdiccions dintre l'administració de justícia, suprimint les que tenen caràcter especial.

LA REFORMA ECONOMICA

A continuació, el conferenciant ens parla del problema del sistema econòmic i diu que és un sistema que necessita una reforma perquè les circumstàncies actuals ho exigeixen.

Durant molts segles era una llei que es considerava infal·lible que l'abundància representava riquesa, i que l'escassetat misèria. Varen venir els avenços moderns, i ara ens trobem, després d'haver revolucionat en tots els ordres, que l'abundància no és riquesa, sinó misèria. Una conseqüència: els milions d'obrers parats arreu del món. En estudiar aquest fenomen ha estat un trencar-closques per tots els economistes que han volgut estudiar-lo a fons.

Estenent-se en aquest punt de vista, el senyor Camps i Arboix ens parla de la sobreproducció i les seves conseqüències esgarriofoses. Ens evoca una sèrie de casos interessants i revoltants alhora sobre la destrucció de riquesa per l'excés de producció de matèries.

Es dona el cas que mentre són destruïdes milers de tones de matèria de primera necessitat, es moren de fam uns 3.000.000 de persones.

Al costat d'això, però, hi ha això altre: L'empresa Ford guanyà 40 milions de dolars i després els obrers hagueren d'acceptar una reducció de jornals, per tal que l'empresa Ford, la dona i els fills, no sofrissin una merma de beneficis inferior al 50% d'interès.

La senyora Hauptmann

(a l'esquerra), retratada després d'haver visitat al seu marit a la cella de mort de la presó Trenton.

El que matà a l'assassí del rei

Coronel Piollet, que a Marsella matà a l'assassí del rei Alexandre, està rebent ací la creu com a comandant de la Legió d'Honor del general Gamelin.

CARBONS

La vostra calefacció i cuina us donaran millor rendiment amb carbons de la casa

Julia Pallarés

Abans Bertran i Cia.

LA MÉS ANTIGA DE GIRONA

ANTRACITA. NOUS DE GALES. COK etc.

Magatzem: LA RODONA - Tel. 332 - GIRONA

Per encàrrecs: EXIMENIS, 8 porteria (Ave Maria)

